

DECIZIE

11 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Ion Corolevschi

examinând recursul declarat de către Noie Rotaru, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Noie Rotaru împotriva Inspectoratului Fiscal Telenești, Parascoviei Taran cu privire la prelungirea termenului acceptării succesiunii și recunoașterea dreptului asupra averii succesoriale, împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2013, prin care a fost respinsă cererea lui Noie Rotaru privind repunerea cererii de apel în termenul legal și restituită cererea de apel,

c o n s t a t ă:

La 14 martie 2011, Noie Rotaru a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Telenești, Parascoviei Taran cu privire la prelungirea termenului acceptării succesiunii și recunoașterea dreptului asupra averii succesoriale.

În motivarea acțiunii Noie Rotaru a indicat că Vasilii Rotari a fost tatăl său născut la data de 24 iunie 1951 în familia lui Eudochim Rotari și Ana Rotari. Pe parcursul vieții tatăl său a locuit împreună cu părinții săi în orașul Telenești str. Negruzzi, 6. În anul 2000 a decedat bunicul Rotari Eudochim, bunica fiind decedată mai înainte.

La 29 aprilie 2008 a decedat tatăl Rotari Vasilii, el a suportat toate cheltuielile pentru înmormântarea lui. După moartea lui mătușa Parascovia Taran și-a perfectat certificate de moștenitor legal asupra averii ce i-a aparținut bunicului, până în prezent reușind să vândă cota de pământ. Dar referitor la casa de locuit ce i-a aparținut bunicului nu există nici un certificat de moștenitor legal sau careva testament, urma ca tatăl său să-și perfecteze actele de moștenire, dar n-a reușit cu toate că a intrat în posesia bunurilor succesoriale ce i-a aparținut bunicului, astfel consideră că el are dreptul legal asupra casei date întrucât el a trăit cu tatăl său în casa dată până la decesul bunicului și după decesul tatălui său.

Cere Noie Rotaru prelungirea termenului acceptării succesiunii și recunoașterea dreptului de proprietate asupra averii succesoriale care constă din casa de locuit și a terenului aferent situat în or. Telenești, str. Negruzzi, 6.

Pe parcursul judecării pricinii Parascovia Taran a depus cerere reconvențională împotriva lui Noie Rotaru cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii reconvenționale Parascovia Taran a indicat că Rotari Eudochim și Ana Rotari sunt părinții ei, care au decedat la 16 ianuarie 2000 și respectiv la 07 ianuarie 1995.

A mai indicat că a îngrijit de părinții săi și a suportat toate cheltuielile legate de înmormântarea lor. Din înțelegerea cu frații și surorile au convenit că ea va moșteni averea părinților. După decesul părinților a rămas averea succesorală și anume cotă echivalentă de teren și casa de locuit cu terenul aferent situat în or. Telenești str. Negruzzi 6.

La 06 septembrie 2000 i-a fost eliberat certificat de moștenitor legal pe cota de teren echivalent. La moment nimeni nu locuiește în gospodăria părinților însă ea are grija și de gospodărie, prelucrează terenul aferent și suportă toate cheltuielile ce țin de întreținerea imobilului dat.

Prin urmare, solicită Parascovia Taran constatarea faptului ce are valoare juridică și anume faptul acceptării succesiunii deschise în or. Telenești după decesul lui Eudochim Rotari, recunoașterea în calitate de proprietară asupra averii succesoriale rămasă după decesul lui Eudochim Rotari care constă din casa de locuit și terenul aferent situată în or. Telenești, str. Negruzzi, 6.

Prin hotărârea Judecătoriei Telenești din 13 decembrie 2011 acțiunea inițială depusă de Noie Rotaru a fost respinsă, iar acțiunea reconvențională depusă de Parascovia Taran a fost admisă. A fost constatat faptul acceptării Parascoviei Taran a succesiunii deschise în or. Telenești după decesul lui Eudochim Rotari. A fost recunoscută Parascovia Taran proprietară asupra averii succesoriale rămasă după decesul lui Eudochim Rotari care constă din casa de locuit cu terenul aferent situată în or. Telenești, str. Negruzzi, 6.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2012 a fost admis apelul declarat de către Noie Rotaru, casată hotărârea Judecătoriei Telenești din 13 decembrie 2011 cu restituirea pricinii spre rejudecare în primă instanță.

Prin încheierea Judecătoriei Telenești din 20 februarie 2013 cererea reconvențională a Parascoviei Taran împotriva lui Noie Rotaru cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și recunoașterea dreptului de proprietate a fost scoasă de pe rol.

Prin hotărârea Judecătoriei Telenești din 20 februarie 2013 a fost respinsă acțiunea lui Noie Rotari ca fiind neîntemeiată.

La 06 iunie 2013, Noie Rotaru a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe solicitând repunerea în termen a apelului, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2013 a fost respinsă cererea de repunere în termenul de depunere a apelului înaintată de Noie Rotaru și a fost restituită cererea de apel și anexele depuse de Noie Rotaru.

La 15 iulie 2013, în termenul prevăzut de lege, Noie Rotaru a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, cerînd admiterea acestuia, casarea încheierii și trimiterea pricinii spre judecarea apelului în instanța de apel.

Recurentul Rotaru Noie în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de apel, deoarece instanța de apel la emiterea încheierilor a încălcat normele de drept procedural.

A indicat că la 22 martie 2013 avocatul a depus la Judecătoria Telenești în interesele sale o cerere în sensul eliberării copiei de pe hotărârea motivată din 20 februarie 2013. Abia la 21 mai 2013 a recepționat copia hotărârii motivate pe cauză, iar la 06 iunie 2013 a depus cererea de apel, unde a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului.

Consideră că la emiterea încheierii instanța de apel nu a luat în considerație inscripția și semnătura sa de pe coperta dosarului care probează faptul că a recepționat hotărârea motivată a primei instanțe a primit-o la 21 mai 2013, iar cererea de apel a fost depusă la 06 iunie 2013.

În conformitate cu art. 426 al. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de trei luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Pe parcursul judecării pricinii s-a constatat că prin hotărârea Judecătoriei Telenești din 20 februarie 2013 acțiunea lui Noie Rotaru a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 06 iunie 2013, Noie Rotaru a depus o cerere de apel.

Instanța de apel, prin încheierea din 04 iulie 2013, a restituit cererea de apel depusă de către Noie Rotaru, deoarece a depus apelul în afara termenului legal.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului și, anume, din procesul-verbal al ședinței de judecată a primei instanțe din 20 februarie 2013 rezultă că recurentul Noie Rotaru și reprezentantul acestuia, Svetana Coșneanu au fost prezenți în ședința de judecată, au dat explicații, au luat parte la susținerile verbale și în prezența lor a fost pronunțat dispozitivul hotărârii, fiindu-le explicate căile și termenul de atac a acesteia.

Cu toate acestea, Noie Rotaru a declarat apel la 06 iunie 2013, adică cu depășirea termenului de 30 zile prevăzut de lege, cu solicitarea repunerii în termen, însă fără a prezenta dovada imposibilității îndeplinirii actului procedural în interiorul termenului prevăzut de lege.

Pe când, în conformitate cu art. 116 alin. (1), (3) și (4) Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La

cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Reieșind din normele de drept procedural enunțate Nicolae Rotaru trebuia să-și exercite dreptul la acțiune înainte de îndeplinirea termenului de 30 zile, calculat din ziua pronunțării hotărârii. Însă recurentul a ignorat acest fapt și a contestat hotărârea primei instanțe abia la 06 iunie 2013, astfel fiind omis termenul căii de atac cu două luni jumătate.

Prin urmare, instanța de apel întemeiat a concluzionat că, Noie Rotaru a depus cerere de apel cu omiterea termenului prevăzut de lege, deoarece legislația procedurală prevede expres declararea apelului în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Nu poate fi considerat drept temeinic argumentul recurentului precum că termenul de depunere a apelului urmează a fi calculat de la data de 21 mai 2013, data când a primit copia hotărârii motivate, deoarece recurentul interpretează eronat norma de drept procedurală.

În asemenea împrejurări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel temeinic și legal a restituit cererea de apel depusă de către Noie Rotaru, iar ultimul nu a invocat nici un argument în cererea de recurs ce ar răsturna concluzia instanței de apel.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Noie Rotaru.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Noie Rotaru împotriva Inspectoratului Fiscal Telenești, Parascoviei Taran cu privire la prelungirea termenului acceptării succesiunii și recunoașterea dreptului asupra averii succesoriale

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătoria

Valeriu Doagă

Iuliana Oprea

Ion Corolevschi